

ΕΤΟΣ Ι΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1877 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΑΡΙΘ. 116.

Συνδρ. ἐτήσια Ἀθηνῶν Δρ. 1.—
 » » Ἐπαρχιῶν » 1.20
 » » Ἐξωτερικοῦ » 2.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 264.

Εἰς οὐδέναν, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῆς ἀνταποκριτῶν γέλλεται ἡ ἐφημερίς τῶν «Παιδῶν» ἄνευ προπληρωμῆς.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

Ἡ Ἀρτεμις ἦτο θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀητοῦς καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰουλ. ἐγράψαμεν. Ὅπως ὁ Ἀπόλλων, οὕτω καὶ ἡ Ἀρτεμις ἦτο ἐπιτηδεύειν εἰς τὸ τοξεύειν καὶ ἔργον αὐτῆς ἦτο τὸ κυνήγιον· παρίστατο δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς εἰκονίζουσα ἄλλοτε μὲν τὴν θεὰν τοῦ κυνηγίου, ἄλλοτε δὲ τὴν Σελήνην, καὶ τρίτον ὡς θεὰ τοῦ ἄδου ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐκάτη. Διὰ τὰς τρεῖς ταύτας ιδιότητας ἡ Ἀρτεμις εἰκονίζεται τρίμορφος, ὡς θέλομεν ἄλλοτε δημοσιεύσει περὶ τῆς Ἐκάτης ὑπὸ τὰς τρεῖς μορφάς της. Ἐνταῦθα θὰ περιγράψωμεν τὴν Ἀρτεμιν ὑπὸ τὴν πρώτην ιδιότητά της, τ. ἔ. ὡς θεὰν τῆς Γῆς. Ὡς τοιαύτη ἡ Ἀρτεμις ἡγάπα τὰ δάση καὶ τοὺς δρυμῶνας, συνελάμβανε τὰς ἐλάφους τρέχουσα ἢ διεπέρα αὐτάς διὰ τῶν βελῶν της καὶ ἦτο

ἡ προστάτις τῶν κυνηγῶν. Ὡς θεὰν τοῦ κυνηγίου εἰκονίζον αὐτὴν μετὰ ἐλαφροῦ φορέματος, ὀλίγον πρὸς τὰ ἄνω ὕψουμένου καὶ περὶ τὴν ζώνην περισφιγμένου διὰ νὰ πηδᾷ εὐκόλως τοὺς φραγμοὺς καὶ τοὺς θάμνους. Οὕτω παρίστην αὐτὴν ἡ προσκειμένη εἰκὼν, εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς κρατοῦσα ἀπὸ τῶν κεράτων ἐλαφον, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς φέρουσα ἐπὶ τοῦ ὤμου φάρετραν.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

Ἡ Ἀρτεμις ἡγάπα τὴν ἀγνίαν καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς προστάτις τῶν παρθένων. Εἶχεν ἀκολουθοῦς 60 νύμφας καὶ ἄλλας εἰκοσιν, αἱ ὁποῖαι ἐφρόντιζον περὶ τῶν ὅπλων τοῦ κυνηγίου. Αἱ νύμφαι ὤφειλον νὰ φυλάττωσι τὴν σωφροσύνην καὶ παρθενίαν των, ἄλλως βαρύνετα ἐτιμωροῦντο ὑπὸ τῆς θεᾶς καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον καὶ ἀκούσιον ἁμάρτημα.

Ἡ Ἀρτεμις ἐκαυχᾶτο διὰ τὴν ὠραιότητα της καὶ δὲν ὑπέφερε καμμίαν ἄλλην καυχωμένην ὅτι ἦτο ὠραιότερα αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἔ-